

D'eleccions

Avui a un quart de quatre de la tarde en l'Ateneu de Mollet, tindrà lloc una reunió dels elements regionalistes del districte de Granollers - Badalona, per a procedir a la designació de candidat per a les pròximes eleccions de diputats a corts.

Seguint la costum establerta ja en altres ocasions semblants, s'ha escullit la població de Mollet per aquesta reunió, com a lloc més apropiat i punt més centric per a trobar-se els amics de Badalona i els del Vallès.

Convé que tots els nostres amics, que constitueixen la força més nombrosa, més disciplinada i de major prestigi que actua en nostre districte, procurin assistir a dita reunió, per a canviar impressions, designar el candidat que ns ha de representar, i organitzar la pròxima campanya electoral.

LA MANCOMUNITAT VICTORIOSA

Els que per convicció i els que per conveniència, s'han mostrat enemics de les Mancomunitats provincials, cantaven al iniciarse aquesta magna qüestió la seva facil victòria, contant amb que les gestions per a aconseguir una llei de Mancomunitats acabarien en un altre decepció per a Catalunya.

De moment negaven que en la Diputació provincial de Barcelona, aconseguís majoria la idea de la mancomunitat. Un cop ben manifesta i casi unànim l'adhesió de Barcelona, els impugnadors confiaren el seu èxit en la esperança de que en les altres tres Diputacions germanes, fracassarà la proposició per a mancomunarse.

Obtinguda la adhesió de les tres corporacions oficials, els anti-mancumunistes digueren que el vot de les quatre Diputacions, no era el vot de Catalunya.

També aquesta oposició, va desaparèixer. La immensíssima majoria de municipis catalans s'han adherit o han reiterat la seva adhesió a la Mancomunitat.

Extremant la nota individualista, els nostres adversaris, van fer campanya arraserant-se en la il·lusió de que el sufragi univesal seria contrari a les Mancomunitats.

Pero també van equivocar-se. En les últimes eleccions provincials, fetes principalment amb la bandera de defensar la idea de Mancomunitat, varen triomfar tots els que la defensaven, i no va quedar elegit un sol candidat que l'hi fes oberta oposició.

Així el sufragi universal, individual,

va venir a refrendar el vot de les Diputacions i dels Municipis catalans.

Finalment, no confiant ja en trobar dintre de Catalunya francs y poderosos enemics de la Mancomunitat, la impotència dels seus detractors va cifrar totes les seves esperances en la oposició del reste d'Espanya. Veus aïllades hi ha que la combaten, pero les apaga i confon el fet de que a Madrid s'inicià l'idea de la Mancomunitat castellana.

Per si no n'hi hagues prou, també tracten de mancomunarse les provincies andaluseses, i en el reialme de Valencia una autoritat provincial, el Governador Civil d'Alacant, en plena sessió de la Diputació proposa la mancomunitat de les tres provincies llevantines.

Arreu d'Espanya va extenent-se i avensant l'idea.

Catalunya com ha dit tantes vegades inicia l'obra de la reconstitució Espanyola.

Que ho sapiguen els enemics de Catalunya.

LA NEU

Si es vritat lo que diu l'adagi, «any de neu, any de Deu» per forsa tindrà que ser un bon any el que fá poc havem comensat.

Poques vegades s'ha vist en aquesta Vila i en tot el Vallès, una nevada tan copiosa com la que caigué la nit del dimecres al dijous, deixant una bona gruixa de neu per tot arreu, fent intransitables els camins de fora i ls carrers de dins, lo que fou causa, amb greu perjudici dels veïns de nostra vila, que'l dijous no comparegués ningú a mercat.

La neu en sos primers moments, es alegre. Una forta nevada, siga per la novetat que en aquesta terra causa, si ga per l'hermós efecte que fá el mantell de blancor puríssima que tot, tot ho embolcalla, doncs no podem negar que'l color blanc es el més alegre i simpàtic, com a tribut de puresa qu'es; siga per una o altre raó o per totes dues a la vegada, una forta nevada, causa sempre alegria, al menys en sos primers moments; despres... despres ja es altre cosa, la dificultat de transitar, el perill de relliscades amb les consegüents caigudes, algunes voltes causants de greus desgracies, fan que aquella primera alegria de grans i mainada al veurer la neu, esdevingui en tristors, i si despres ve'l fret i glassa la neu, deixantla quatre, sis, vuit dies estacionada amb constant perrill dels quins per necessitat han de trasitar per sobre d'ella, s'esvaeix de tal modo aquella primera impresió d'alegria, que tothom abomina de la neu, tothom ne diu mal, tothom voldria que no hagués nevat; fins els mateixos que mostraven, als primers moments de

la nevada, sa fressosa alegria, corrent, saltant sobre d'ella, tirantsen pilotes, fentne figures, es a dir sadollantse de neu, ja s'en mostren indiferents.

¿Perqué se n'han cansat tan prompte? Perque la neu, en els primers moments, blanca, d'una blancor puríssima, com vinguda del cel, despres trepitjada i remoguda, esdevé bruta i amb negrors que trenca sa puresa, i es que la ma barroera de l'home ja l'ha tacada.

La neu com lo delicat i pur, pert son encís quan es tacada la blancor de la seva puresa.

R.

NOTES

El Govern, al qui el Governador Civil de Barcelona Sr. Andrade va donar compte detallat de l'Assemblea magna de les Diputacions, ha aprovat la conducta que va observar com a president de la mateixa.

* * *

En la Junta general que celebrà la Joventut Federal Nacionalista Republicana de Barcelona es presentà una proposició que diu:

Que en virtut de la conducta seguida en la votació de les Tinencies d'Alcaldia del nostre Ajuntament pel soci d'aquesta Joventut, en Josep Oriol Martorell, se'l dongui de baixa en la llista de socis de la nostra entitat i que aquest acord se li comuniqui per escrit.

S'aprovà aquesta proposició, per tots els assistents amb una sola abstenció, quedant aixís excluit de la Joventut Federal Nacionalista Republicana, el Sr. Martorell.

* * *

«La Gazeta de Madrid» del dia 28 del prop-pasat Decembre, publica una R. O. del Ministeri de governació donant les gracies al Governador Civil de les Balears i a les autoritats i representacions de Palma de Mallorca; per el decidit concurs i apoi prestat per a l'obertura i arrelament de la Sucursal que la caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis coloboradora dels Institut Nacional de Previsió, ha establert recentment en dita ciutat.

* * *

Ha mort a Madrid casi repentinament, el Capità General D. Camilo Garcia de Polavieja, Marqués de Polavieja.

Nascut el 13 de Febrer de 1838, ha mort a l'etat de 76 anys.

Havent ingressat a la milicia com a soldat, havia arribat a la més alta gerarquia que's pot assolir en l'exèrcit espanyol, essent feia anys Capità General.

En 1895 se li havia concedit el títol de Marqués de Polavieja.

Era molt conegut a Barcelona on tenia moltes relacions, sobretot desde sa tornada de Manila, quan junt amb en Silvela formaren aquell govern en que's donava la cartera de Gracia i Justicia al eximí Durán i Bas, presentant un programa des-centralisador, que la política centralista tirà per terra. A. C. S.